Reaalsus kaob silmapiirilt

12 years ago- 09.01.2014 By Marko Habicht

Lugenud hiljaaegu pikaajalise arvutiajakirjaniku artiklit teemal, kuidas poleks vaja külmkappi, mis vastu kobiseks, kui jalgpalli vaadates järjekordset õlut lähed võtma, leian, et inimesed hakkavad kaotama reaalsustaju ning võimet üksteisega suhelda.

Antud teemal on spekuleeritud aastaid, kuidas näost näkku suhtlus kaob ning kõik muutub digitaalseks.
Kaudselt on seda hinnanud ka menukamad **ulmekirjanikud** kuid pigem teises võtmes, ilma lisaseadmeteta aga kui kaugel seegi enam on et google glasses osaliselt naha alla implementeeritakse ning ekraaniks ei ole vaja enam prille vaid pilti suudab näidata näiteks kontaktlääts.

Tegelikult teemast kõnelema pani kunagine

1. Radio Mania mõttekäik sõnal "nagu" mis viitaks originaalile, kuid ütleb sõnaselgelt et sellega tegu ei ole.
Näiteks on mõdu nagu õlu, kuid kõik teame et tegelt see seda ei ole ja näeb üks auto välja nagu teine: mõlemal neli ratast, aga tegelt on tegu kahe täiesti erineva asjaga.

2, Uus tutvumisportaal vms Tinder, oma loosungiga "Tinder is how people meet. It's like real life, but better."
"Nagu päris elu, aga parem"

Ilma interneti Facebookita ja elektrita tunneme, et me ei kuulu kuhugi ja midagi ei ole teha. On igavuse ajastu, kus inimestel on piiratud fantaasia ja ühtekuuluvus on standardiseeritud sotsiaalmeedia poolt.

Õnneks olen pärit ajastust, kus raamatud ei olnud vaid lauanurga stabiliseerimiseks ja neid loeti ning kasutati oma fantaasiat. Inimesed said kokku, leidsid üksteist üles ilma telefonis konkreetset m2 kokku leppimata ja ära eksimata, veetsid aega koos, fantaseerisid jne.

- Lahendused